

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. května 2022 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Moravové a soudců přisedících Františka Homolky a Mgr. Michaely Janků,

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] na Ukrajině, státní příslušnost Ukrajina, trvale bytem [adresa svědka], adresa pro doručování [adresa obžalovaného],

je vinen, že

dne [datum] v přesně nezjištěné době od 3:00 hod. do 6:00 hod. v [obec], ve [anonymizováno] ulici [adresa], v bytě [číslo] ve 2. patře domu, využil spánku a opilosti poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], která v tu chvíli, po požití většího množství alkoholických nápojů, spala na gauči v pokoji, a bez jejího souhlasu a vědomí jí svlékl donaha a zasouval jí penis do vagíny, než se probudila, načež se poškozená začala bránit a odstrkovat ho rukama, kdy přitom křičela a prosila ho, že to nechce a ať přestane, načež obžalovaný nereagoval, ve svém jednání pokračoval, poškozenou chytil za pas a přehodil na postel, kde poškozenou zalehl, zároveň ji osahával na prsou vsunul svůj penis do její vagíny a souložil s ní, přestože se jej poškozená oběma rukama snažila odstrkovat a kopala nohama, a to do té chvíle, než se poškozené podařilo ze zalehnutí vymanit a utéct do kuchyně, načež pak svého jednání zanechal,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „trestní zákoník“)

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání třiceti šesti (36) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání šedesáti (60) měsíců.

Podle § 228 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (trestní řád) je obžalovaný povinen nahradit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/2, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, škodu ve výši 8 485 Kč.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Liberci podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku, skutkový stav byl následně prokázán v hlavním líčení v rozsahu a za okolností shora uvedených ve skutkové větě.

2. Soud pro svá skutková zjištění provedl dokazování, kdy vyslechl kromě obžalovaného a poškozené v procesní postavení svědkyně další tři svědky, svědecké výpovědi byly doplněny listinnými důkazy založenými ve spise, a především i slyšením znalců. Za situace, kdy vlastnímu jednání, které bylo předmětem dokazování, byli přítomni pouze obžalovaný a poškozená a z výpovědí svědků [celé jméno svědkyně], [celé jméno svědka], i [celé jméno svědkyně] mohl soud získat skutkové poznatky toliko k okolnostem, které (byť třeba i jen bezprostředně) předcházely nebo následovaly po samotném skutku/jednání obžalovaného vůči poškozené, a nebo k okolnostem obecného charakteru, vypovídajícím o průběhu událostí do nichž byl skutek zasazen, a které (tyto výpovědi jako důkazní prostředky) soud současně využil k poměření vypovídací hodnoty či závěru o věrohodnosti jednotlivých výpovědí obžalovaného a poškozené coby svědkyně, vycházel stran skutkového závěru promítnutého ve výrokové části (skutkové větě) shora, z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], kterou soud vyhodnotil jako stěžejní, vnitřně koherentní, ucelenou a přesvědčivou co do (logické) struktury výpovědi, tak jejího přednesu a podání samotnou svědkyní v hlavním líčení, podepřenou pak znaleckými výpověďmi (závěry) znalkyně [celé jméno znalkyně] a [celé jméno znalce] ve vztahu k osobě poškozené [celé jméno poškozené] a znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] ve vztahu k osobě obžalovaného. Výpovědi svědků [celé jméno svědkyně] a [celé jméno svědka] musel soud posuzovat kriticky s ohledem na, jednak vlastní vztah svědků k obžalovanému, zejména pak ale s ohledem na změny v jejich výpovědích učiněných u hlavního líčení oproti výpovědím učiněným v přípravném řízení před podáním obžaloby (když u obou svědků fakticky se projevující v popisu skutkových okolností příznivějších pro obžalovaného).

3. Obhajoba obžalovaného, který spáchání skutku popřel v přípravném řízení i v hlavním líčení, byla od počátku založena na tvrzené dobrovolnosti pohlavního styku mezi ním a poškozenou, který ustal (pohlavní styk, resp. iniciativa obžalovaného) ihned poté, co mu poškozená sdělila, že, to [anonymizováno] nemůže udělat“, poté co řekla, „stop“. Obžalovaný se pak k průběhu večera a vlastního skutku vyjádřil tak, že co se týče místa a času, takto odpovídá skutečností uvedeným v obžalobě. Ten den se cítil špatně, měl teplotu, zavolal proto svědkyni [celé jméno svědkyně], aby mu koupila léky, ta mu po telefonu sdělila, že mu léky koupí, ale že sedí s poškozenou v kebabu, a zeptala se, zda k němu může přijít i s poškozenou. Obžalovaný poškozenou znal, už předtím u něj byla, tak je pozval obě k sobě, přinesly mu léky, on naservíroval jídlo a začali společně večeret a popíjet, kdy trochu později přišel i jeho kamarád – svědek [celé jméno svědka] přidal se k nim. V průběhu večera postupně popíjeli, když podle obžalovaného poškozená se svědkyní [celé jméno svědkyně] vypili nejprve láhev, „malinovky“ co vytáhl, on pil whisky, s jejímž

dopitím mu pak pomohl už svědek [celé jméno svědka], pak svědek [celé jméno svědka] odešel koupit láhev hruškovice, kterou pak pili dál, když došla hruškovice, tak obžalovaný otevřel láhev [příjmení] [příjmení]. Když dopili i tuto láhev, svědek [příjmení] šel spát, a oni – asi kolem půlnoci se dohodli, že zajdou do hospody ještě na pivo. V tu dobu také poškozená požádala svědkyni [celé jméno svědkyně], aby ta zavolala matce poškozené, zda poškozená může zůstat spát u svědkyně [celé jméno svědkyně], což vlastně znamenalo spát u něj, protože svědkyně [celé jméno svědkyně] spala u něj. Odešli do hospody, kde si on dal pivo, poškozená se svědkyní [celé jméno svědkyně] asi dva panáky hruškovice. Pak se vraceli zpátky, poškozená se svědkyní [celé jméno svědkyně] byly, trochu opilé, svědkyně [celé jméno svědkyně] na něj byla trochu našťvaná, protože on šel s poškozenou vzadu a cestou mezi nimi probíhalo vzájemné osahávání. Když se vrátili domů, vytáhl ještě láhev koňaku, ten už ale nedopili. Bylo už kolem asi 2. hod., poškozená byla opilá a řekla, že by šla spát. [příjmení] se svědkyní [celé jméno svědkyně] ještě kouřili v kuchyňce u okna a pak šli spát. Svědkyně [celé jméno svědkyně] byla trochu našťvaná kvůli tomu, že už když popíjeli, tak také tančili a občas došlo na osahávání mezi ním a poškozenou. Když šli spát, poškozená si svlékla horní oblečení, lehla si na postel, a jak si lehla, tak se svědkyně [celé jméno svědkyně] našťvala, protože tam měla spát ona. Poškozená ale byla opilá, tak svědkyně šla do vedlejšího bytu, tam bylo volno a šla tam spát. Zůstal s poškozenou sám v bytě, on v kuchyňce ještě kouřil, poté se svléknul a šel si lehnout na postel. Když si lehnul, tak jej poškozená začala hladit, nedala mu na vědomí, že by byla proti sexu, nebránila se tomu. Začali se svlékat, protože poškozená byla v tílku, hladit, líbat a začal mezi nimi pohlavní styk, který probíhal tak, že on, byl nahoře, pak jsme se otočili, ona byla nahoře, a když se vraceli zpátky, kdy on byl nahoře, tak poškozená začala říkat, že to svědkyni [celé jméno svědkyně] nemůže udělat, řekla stop a on přestal. Šel pak do kuchyňky kouřit, poškozená přišla za ním, měla na sobě tílko a kolem pasu zavázanou mikinu. Zakouřila si, seděli v kuchyňce a poškozená mu řekla, aby zavolal svědkyni [celé jméno svědkyně], tu tedy vzbudil a řekl svědkyni, že k ní jde poškozená spát, u svědkyně [celé jméno svědkyně] byly volné postele. V tu dobu přišel pro vodu svědek [příjmení], vzal vodu a šel znovu do vedlejšího bytu spát, on s poškozenou dokouřili, otevřel jí dveře a poškozená šla spát do vedlejšího bytu. Sám šel taky spát. Pak se probudil kolem 8:30 až 9 hod, musel totiž jet do [obec], žádné věci poškozené se v tu dobu v jeho bytě nenacházely, tak odjel. Až pak mu do [obec] volala svědkyně [celé jméno svědkyně] a on zjistil, že jej poškozená udala na policii, že ji měl znásilnit. Necítí se vinen, styk byl oboustranně dobrovolný. Nikdy v životě by něco takového nedovedl udělat, v té době, byl se“ svědkyní [celé jméno svědkyně], nemohl by někoho znásilnit, když, má ženskou vedle sebe“.

4. Dále k dotazům obžalovaný doplnil, že když poškozená uléhala do postele v jeho bytě, měla na sobě košili a tílko a spodní kalhotky, legíny; mikinu a džíny si svlékla před tím. Oblečení, které měla na sobě, si pak svlékali navzájem, on sám šel ležet jen, v trenkách“. Doplnil, že když mu poškozená sdělila, že, ne“, tak, šel okamžitě dolů, vzal si trenky a šel do kuchyňky a okamžitě zavolal svědkyni [celé jméno svědkyně]. [příjmení] svědkyni [celé jméno svědkyně] zavolal, chtěla sama poškozená, proč, to neví, on sám pak poškozené otevřel dveře od vedlejšího bytu, protože od něj měl klíče. Svědek [celé jméno svědka] spal také ve vedlejší bytě, ale v jiném než svědkyně [celé jméno svědkyně], když první pokoj mezi nimi je průchozí a pak se dá vejít do těch dalších bytů. Poškozená o něj podle jeho vyjádření asi měla zájem, neboť už před tím, když spolu tančili v kuchyňce, tak se hladili a líbali. Podrobněji pak rozvedl, že svědek [příjmení] viděl to osahávání a jednou jej chytla svědkyně [celé jméno svědkyně], jak poškozenou hladí, viděla, jak spolu tančili a že měl ruce na zadku poškozené, byla našťvaná a odešla pryč, viděla, že je mezi ním a poškozenou, jiskra“. Svědkyně [celé jméno svědkyně] podle obžalovaného viděla i to, jak jej při tanci poškozená hladila po ramenou. Líbání v kuchyňce před odchodem do restaurace nikdo neviděl. Svědek [celé jméno svědka] podle obžalovaného také viděl tu, jiskru“, říkal mu během večera, že to [anonymizováno] uvidí a já od ní dostanu“. Poškozená u něj před tímto večerem byla už asi dvakrát, už při předchozích setkáních se drželi s poškozenou za ruku, už dříve mu poškozená projevovala náklonnost. Tančilo se před odchodem do, i po příchodu (to už bez

svědka [celé jméno svědka]) z, restaurace. Po návratu tančily asi ještě hodinu. Pohlavní styk trval asi 3 až 5 minut. Dohoda o tom, kde konkrétně bude poškozená spát, nepadla, věděla, že bude spát buď přímo u něj, nebo ve vedlejším bytě, ale nezajímala se o to.

5. Ke zkonzumovanému alkoholu doplnil, že malinovky bylo půl litru, první whisky, kterou pil se svědkem [celé jméno svědka] byla Grants a byla to láhev 0,7 litru, přinesená hruškovice, kterou pili jen poškozená a svědkyně [celé jméno svědkyně] byla v objemu asi 0,5 až 0,7 litru, hruškovice nebyla pálenka, bylo to sladší pití uvnitř s hruškou, pak jim pomáhaly (asi se dvěma panáky) dopíjet ještě láhev Tullamore dew. Po návratu z rozlitého koňaku vypili poškozená a svědkyně [celé jméno svědkyně], každá dva panáky, ten byl 40%, ženy k němu přišly kolem 18:30 hod, koňak dopíjeli asi kolem 02:00 až 02:30 hod, z jídla jedli jen kousek masa a pak ovoce, v restauraci koupil chipsy a ořšky, od každého jedno balení, po návratu otevřel čokoládu, neví, zda ji někdo jedl. [příjmení] sám byl trochu opilý, když šli do restaurace, poškozená a svědkyně [celé jméno svědkyně] opilé byly, proto nechtěla poškozená jít domů a proto volala matce poškozené svědkyně [celé jméno svědkyně], cestou z restaurace musel poškozenou držet, proto nepadala, jinak byla její chůze nejistá a bylo vidět, že je opilá. Svědkyně [celé jméno svědkyně] byla opilá méně než poškozená, cestou zpět šla pět až deset metrů před nimi. Poškozená byla, pokud to má říct po česku, „ožralá“, na stupnici od 0 do 10, tak stupeň 8.

6. Dále uvedl, že když byt poškozená v noci opustila, nechala si tam bundu, džíny nebo legíny, to už neví, v čem byla, protože kolem pasu měla omotanou mikinu. Když odcházela od něj, měla na sobě tílko, košili a kolem pasu tu mikinu. V bytě zůstala bunda a džíny. V kuchyňce spolu po styku seděli a kouřili minimálně deset minut. Když do bytu vstoupil svědek [celé jméno svědka], mohla odejít, ale ona neodešla. Poškozená opustila jeho byt tak cca hodinu po odchodu svědkyně [celé jméno svědkyně] spát.

7. Odlišnou skutkovou verzi popsala soudu svědkyně [celé jméno poškozené] (jinak také poškozená), z její výpovědi pak soud, jak je již uvedeno shora vycházel a k samotnému skutku zjistil, že svědkyně [celé jméno poškozené] se probudila na gauči v bytě obžalovaného, když už byl, „na ní“, ležela na zádech, obžalovaný ležel na ní a byl v ní, jejich pohlavní orgány byly v tu dobu spojené. Obžalovaný byl nahý, ona na sobě neměla prakticky nic, byla sama v šoku, že měla tak tvrdý spánek, koukala kde její prádlo, je, ale spíš se zaměřila na obžalovaného, říkala mu, že to nechce, ať na ni nesahá, ať přestane. Obžalovaný jí na to říkal, že, „to chce“, obžalovaný soulož ukončil, vstal, vzal ji za pas a hodil ji na postel. Ona brečela, křičela, aby přestal, neví, zda křik mohl slyšet někdo další, ale určitě to nebylo ze všech jejích sil, protože ze všech sil se snažila obžalovaného odstrčit rukama na hrudník. Snažila se i nohama, ale to nešlo. Když pak vstal, tak byla v šoku, že ani nestačila zareagovat, byl to mžik, co jí hodil na postel. Obžalovaný to provedl tak, že ji vzal z lehu kolem pasu a hodil na tu postel, dopadla na záda a než na ni obžalovaný lehl znovu, tak se snažila z postele dostat, ale obžalovaný byl rychlejší. Kopala nohama, rukama ho odstrkovala, pokračovalo to, nějak se pošťuchovali, snažila se obžalovaného rukama odstrčit a pořád mu říkala, že to nechce, ať přestane. Obžalovaný na té posteli postupoval stejně jako na gauči, znovu se snažil o soulož, což se mu podařilo. Kromě soulože na ni sahal rukama, osahával ji na nadrech, rukama si přidržoval svůj penis v ní. Na posteli to trvalo asi 15-20 min, možná méně. Nějak se z postele dostala, nakonec se obžalovanému vymanila, podařilo se jí to nohama a rukama, jak byla pořád zaměřená na to, aby z ní slezl. [příjmení] vstala a utíkala z postele do kuchyně si sednout na botník, obžalovaný přišel za ní, sedl si naproti ní na stoličku. Neví, proč šla do kuchyně, proč nešla ke dveřím hned; vzápětí se snažila zvednout a jít ke dveřím. Obžalovaný byl u dveří dřív než ona a dal ruku na dveře. Ona šla zpátky sednout si na botník do kuchyně, vzala zpátečku a šla si znovu sednout. Když dal obžalovaný ruku na dveře, tak měla hrozný strach, netušila, jestli ji obžalovaný z bytu pustí. Když šla k těm dveřím, brečela, nic obžalovanému neříkala. Když dal obžalovaný ruku na dveře, tak nic neříkal. Měla ruku na klice, ale obžalovaný měl nad klikou svoji ruku. Zkusila to otevřít, ale obžalovaný tam měl ruku. Sedla si zpátky, obžalovaný si zase sedl naproti ní a za chvíli do bytu vstoupil svědek [celé jméno

svědka]. Svědka prosila, aby nikam nechodil, říkala mu to česky, ale ten jí řekl, že si jde jen pro věci, protože jde do práce. Svědek [celé jméno svědka] si šel do druhé místnosti pro věci, za ním do obytné místnosti šel obžalovaný – zvedl se a šel za svědkem [celé jméno svědka] a jak byly pootevřené dveře z bytu, tak vběhla na chodbu do dalších pootevřených dveří do dalšího bytu, kde věděla, že má svědkyně [celé jméno svědkyně] postel. Když vyběhla ven, byla úplně nahá. Věděla, kam má jít, protože už u svědkyně [celé jméno svědkyně] byla. Když ke svědkyni [celé jméno svědkyně] přišla, byla tam tma a bylo tam více postelí, ale neví, jestli tam někdo spal. Nevím, zda ji někdo kromě svědkyně [celé jméno svědkyně] viděl, otevřela dveře od pokoje, svědkyně [celé jméno svědkyně] zvedla hlavu. [jméno] svědkyně brečela a říkala svědkyni [celé jméno svědkyně], co se jí stalo. Svědkyni [celé jméno svědkyně] jí řekla, aby přestala brečet, a že si má lehnout, ona jí pořád opakovala, co se stalo, že ji obžalovaný znásilnil. Nevěděla, jestli jí svědkyně [celé jméno svědkyně] vůbec rozumí, jestli rozumí tomu slovu, co jí obžalovaný udělal. Říkala proto svědkyni [celé jméno svědkyně], že asi nepochopila, co se stalo, tak jí to pořád opakovala. Říkala svědkyni [celé jméno svědkyně], aby jí donesla její věci, hlavně telefon, že chce zavolat policii. Svědkyně [celé jméno svědkyně] jí řekla, že jí ty věci donese až za hodinu, pak jí pořád přesvědčovala, že má přestat brečet, viděla, že k ní vstupuje nahá, sedla si k ní, svědkyně [celé jméno svědkyně] ji přikryla dekou a řekla jí, aby si lehla a že jí věci přinese až za hodinu. Po nějaké době, asi do té hodiny, šla svědkyně [celé jméno svědkyně] pro ty její věci, v kuchyni tohoto vedlejšího bytu se pak oblékla. Svědkyně [celé jméno svědkyně] se jí ptala, zda to půjde opravdu nahlásit a zda s ní nejde do práce, na to svědkyni [celé jméno svědkyně] sdělila, že do práce nejde. Oblékla se a odešla. Neví, proč jí věci svědkyně [celé jméno svědkyně] nepřinesla rovnou, na to, co jí sdělovala, reagovala svědkyně [celé jméno svědkyně] naprosto v klidu, nebyla našťavaná. Svědkyně [celé jméno svědkyně] jí nepřinesla všechny věci, zůstaly tam džíny, tak jí dala i svoje kalhoty, spodní prádlo si myslí, jí svědkyně [celé jméno svědkyně] donesla, neví, zda bylo spodní prádlo poničené. V tu danou chvíli zranění neměla, pak si všimla modřin na vnitřní straně stehén, to jsem si všimla asi po 2 dnech od skutku, bolel ji rozkrok. Následně k dotazu doplnila, že neví, co a zda měla v kuchyňce, když tam vstoupil svědek [celé jméno svědka] něco na sobě, jestli kolem sebe něco nepřehodila.

8. K průběhu večera, který skutku bezprostředně přecházel, uvedla, že po práci v hotelu [obec], kde byla zaměstnaná společně se svědkyní [celé jméno svědkyně], spolu zašly na jídlo s tím, že pak půjdou domů. Než vstoupily do restaurace, zazvonil svědkyni [celé jméno svědkyně] telefon a obžalovaný – jako její přítel - ji požádal ji, aby mu nakoupila léky, svědkyně [celé jméno svědkyně] pak požádala ji, aby šla s ní a léky koupila, protože neuměla dobře česky. Po jídle šly jsme pro léky, pak šla vyprovodit svědkyni [celé jméno svědkyně] domů a pak na pozvání svědkyně [celé jméno svědkyně] šla dovnitř, předala obžalovanému léky, obžalovaný otevřel láhev ovocného alkoholu, připravil jídlo, společně se bavili, pili, hrála muzika, možná tancovala, nemůže to vyloučit, ona a svědkyně pili něco jiného než obžalovaný a posléze se připojivší svědek [celé jméno svědka]. Bavili se, nikdo nekoukal na hodiny. Když dopily se svědkyní [celé jméno svědkyně] láhev, nabídla jí svědkyně, že by mohli jít ještě do baru Legenda, a že ji pak doprovodí domů. Když vyšli z bytu, tak svědkyni [celé jméno svědkyně] poprosila, aby dala vědět její matce, že se zdrží venku. Ona byla opilá, tak jí bylo trapné volat matce, tak dala svědkyni svůj telefon, aby matce zavolala ona. Šli do hospody, tam měla sama jednoho panáka hrušky, svědkyně [celé jméno svědkyně] a obžalovaný asi pivo. Zdrželi se půl hodiny, cca 40 minut. Pak vyšli z restaurace a ona chtěla jít domů, ale svědkyni [celé jméno svědkyně] ji zastavila, že má zůstat spát u nich, že stejně půjdou společně ráno do práce. Nakonec tedy šla se svědkyní [celé jméno svědkyně] zpátky do bytu obžalovaného, ale upozornila svědkyni, že bude spát s ní a že nechce, aby tam někdo další byl. Svědkyně [celé jméno svědkyně] ji uklidnila, že na posteli bude jen ona, svědkyně a že obžalovaný si lehne na gauč. Souhlasila. Šla si lehnout do postele. Svědkyni [celé jméno svědkyně] nalila alkohol, ale ona ho už odmítla, pod peřinou se svlékla a najednou ležel na posteli obžalovaný. Zeptala se svědkyně [celé jméno svědkyně], co to má znamenat, když ta ji

sama říkala, že tam nikdo další nebude. Nato svědkyně [celé jméno svědkyně] ani obžalovaný nijak nereagovali, tak se zvedla, jak byla a šla si lehnout na gauč.

9. Dále svědkyně doplnila, že se svědkyní [celé jméno svědkyně] se v tu dobu znala asi 1,5 roku, byly kamarádky, byly spolu prakticky pořád, v práci i po ní. Od této události spolu nekomunikují, je to oboustranné, ona s ní nekomunikuje proto, že jí naštvalo, že jí svědkyně [celé jméno svědkyně] slíbila, že tam bude s ní spát a ona se pak vzbudila a bylo všechno jinak. Nekomunikují spolu proto, že ji tam nechala s cizím chlapem. Je na svědkyni [celé jméno svědkyně] naštvaná, nechápe, proč to tak udělala, proč ji tam nechala, také jí vadí, že tam spal někdo další, i když neměl. Poté události, neví jak dlouho poté, jí pak svědkyně [celé jméno svědkyně] poslala fotku s tím, že to obvinění má jít stáhnout, že zaměstnavatel svědkyně [celé jméno svědkyně] ji žádá, aby to šla stáhnout. Ona na to nereagovala. Myslela si, že na ni byli domluveni.

10. Obžalovaného v tu dobu znala asi půl roku přes svědkyni [celé jméno svědkyně], před tím u něj byla asi 2-3x na návštěvě, kdy se také popíjel alkohol, ale byla tam vždy tak maximálně dvě, dvě a půl hodiny. Svědkyně [celé jméno svědkyně] jí obžalovaného představovala jako svého přítele a takto jej ona také vnímala, v průběhu večera se k sobě obžalovaný a svědkyně [celé jméno svědkyně] také tak chovali, vystupovali jako klasický pár, hladili se, objímali se, povídali si. Bylo na nich vidět, že jsou pár, naproti tomu svědkyně odlišně od obžalovaného uvedla, že žádný projev náklonnosti ze strany obžalovaného v průběhu večera nezaznamenala, sama se k obžalovanému chovala slušně, žádné projevy náklonnosti ze strany obžalovaného nezaznamenala ani v minulosti, prakticky ten večer s obžalovaným ani nemluvila, šla tam s tím, že bude komunikovat se svědkyní [celé jméno svědkyně], ani ona sama obžalovanému žádnou náklonnost neprojevovala. Když si šla lehnout do postele, tak vůbec nezaznamenala, že by obžalovaný v místnosti byl. Věděla, že byt je obžalovaného a že tam přespávala i svědkyně [celé jméno svědkyně], a že vedle v bytě měla ještě postel, kdyby se pohádali, aby měla kam jít.

11. Co se týče konzumace alkoholu tak svědkyně [celé jméno poškozené] uvedla, že ovocného alkoholu byla celá plná láhev, kterou se svědkyní [celé jméno svědkyně] vypily, byl to nějaký likér. Má za to, že kromě této láhve a jednoho panáka, „hrušky“ poté v restauraci, nic dalšího nepila. Nevzpomíná si, že by v průběhu večera načíkala nová láhev, a to proto, že byla opilá, nemůže to tedy vyloučit, že by se otevřela další láhev, ze které by pila. Při odchodu do restaurace byla opilá, věděla, kolik je hodin, hlídala si to, protože musela vstávat do práce; byla opilá, ale mohla chodit a mluvit. Bylo jí trapně, protože věděla, že je opilá, že se v řeči zadrhává a nechtěla v takovém stavu volat matce, běžně matce nevolá, nyní chtěla, protože se zdržela, bylo už po půlnoci, proto řekla svědkyni [celé jméno svědkyně], ať její matce zavolá a řekne jí, že ona se ještě chvíli zdrží. [jméno] se ale plánovala vrátit pak domů, plánovala, že se po restauraci rozdělí a půjdou domů zvlášť, nakonec ji asi přesvědčilo to, že ráno stejně musela vstávat a že půjdou se svědkyní [celé jméno svědkyně] do práce společně.

12. Především pak ohledně věrohodnosti svědkyně a specifické věrohodnosti svědkyně [celé jméno poškozené] soud vycházel ze znaleckého posudku PhDr. Jindřišky Lejskové, znalkyně z odvětví klinické psychologie, a znalce [celé jméno znalce], znalce z odvětví psychiatrie, doplněného jejich výpovědí v hlavním líčení. Znalkyně konstatovala, že poškozená jako svědkyně je schopna reálně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události, není tangována patologickým procesem. Obecná věrohodnost svědkyně podle znalkyně není snížena, konkrétní věrohodnost – výpověď v jednotlivostech inkriminovaného skutku je dle znalkyně tangována stavem poškozené a jejího ovlivnění alkoholem a je ji tak nutno hodnotit jako lehce sníženou. U svědkyně nebyla znalkyní zjištěna lživá výpověď. Protože se v případě poškozené jedná podle znalkyně o osobnost s výraznějšími úzkostnými rysy, v době skutku pod zvýšeným psychickým tlakem, a nelze tedy plně vyloučit, že některé situace, které vnímala jako ohrožení (fyzické i psychické zranění) může reprodukovat méně přesně v rámci své úzkosti, jedná se však o možný podvědomý mechanismus ve významné psychické zátěži, ne o úmyslné pozměňování prožité události. Takto osobnost svědkyně a její věrohodnost a z toho dovozovanou pravdivost její

výpovědi vyhodnotil i soud. Svědkyně [celé jméno poškozené] vypovídala u hlavního líčení souvisle, v logických návaznostech, vnitřně koherentně, po vlastním referátu nepřerušovaném dotazy soudu či stran, k následujícím otázkám původní informace rozvinula, její výpověď u hlavního líčení byla shodná s výpovědí z přípravného řízení. Při výslechu svědkyně přitom byla patrná i zvyšující se úzkost přímo úměrná délce výslechu, a odpovídající právní kvalifikaci skutku, jejímu postavení i neurotickým rysům svědkyně, jak je konstatovaly znalci. Skutečnost, že svědkyně nebyla schopna uvést některé konkrétnosti večera přesně (což ale sama připustila a přiznala) nijak věrohodnost její výpovědi, především ve vztahu k podstatným okolnostem – jednání obžalovaného, jež naplňuje znaky dovozovaného trestného činu (totiž že obžalovaný na ni nejprve vykonával vaginální soulož na gauči, když využil jejího spánku a poté v totožném jednání přes jí verbálně i fyzický projev odpor v totožném jednání pokračoval na posteli, když využil své fyzické převahy), totiž vypovídala svědkyně v obou případech shodně a k nimž se vyjádřila jasně a jednoznačně, s ohledem na časový odstup od události, předchozí konzumaci alkoholu a přiznanou opilost nesnižuje. Nelze pak ani předpokládat, že by svědkyně, která byla sama účastna pro ni vysoce traumatizující události, veškeré související podrobnosti (zda měla něco na sobě, když seděla s obžalovaným v kuchyňce, zda když uléhala do postele, byl v bytě obžalovaný) popsala přesně, dokázala si je vybavit. I skutečnost, že dle svého vlastního vyjádření svědkyně po útoku obžalovaného a vymanění se z postele si nejprve šla sednout do kuchyňky (ke vstupním dveřím) a až poté, co tam přišel obžalovaný, šla ke dveřím z bytu a tyto chtěla otevřít, což však neudělala, pokud obžalovaný dal svoji ruku na dveře, a tedy přiznání, že neopouštěla byt ihned, nesnižuje věrohodnost jí podaného. Především nelze od poškozené s neurotickým prožíváním (jak konstatovali znalci) očekávat po takto traumatizujícím zážitku výlučně bezprostřední logickou/nejrozumnější, totiž nejrychlejší reakci, když po prvotním vymanění se obžalovanému a útěku z postele, mohla poškozená prostě hledat jen jiné místo než inkriminovanou postel a až vzápětí se zaměřit na odchod/útěk z bytu jako takového, resp, z toho, že tak poškozená nepostupovala, nelze ničeho dovozovat. [jméno] se vyjádřila, že když dal obžalovaný ruku na dveře, vzala zpátečku, měla z něj hrozný strachů. Soud nebude spekulovat stran konstatování, že poškozená nemá motiv obžalovaného falešně obvinít, s určitostí však může uzavřít, že takový motiv nebyl v rámci dokazování zjištěn. Poškozená po obžalovaném nežádá v trestním řízení žádnou majetkovou kompenzaci, z hlediska jejího, znalci objektivně zjištěného neurotického prožívání a úzkostného, založení těžko dovozovat, že by se úmyslně vystavovala opakovaným diskomfortním situacím v podobě opakujících se výslechů, k obžalovanému neměla a nemá fakticky žádný vztah, naopak tím, že informaci o svém znásilnění obžalovaným sdělila nejprve svědkyni [celé jméno svědkyně] a poté policii, ji stálo právě kamarádství s jmenovanou svědkyní, když podle samotné poškozené před tou událostí, spolu byly denně“.

13. Výpověď svědkyně [celé jméno poškozené] pak byla v řízení dále podepřena výpovědí svědkyně [celé jméno svědkyně], její matky, která uvedla, že jí poškozená v půl sedmé ráno zavolala, plakala do telefonu a řekla jí, že byla znásilněná, nic konkrétního jí k tomu nesdělovala. Ona na to poškozené sdělila, ať jde na policii, tam na ni počká, když pak z práce k oddělení policie [příjmení] přijela, poškozená už neplakala, klepala se, ale měla ruce a možná bílé tlíko od krve, neměla svoje kalhoty, protože ty podle ní zůstaly v tom bytě, víc jí k tomu (a ani později neřekla), protože hned šli dovnitř na policii. Svědkyně pak popsala, jakým způsobem se změnilo chování poškozené po události, jak byla depresivní, zamlklá, nevycházela ze svého pokoje, ztratila zájem o kamarády. Současně také potvrdila, že tu předcházející noc asi kolem půl jedné v noci, ji volala kamarádka poškozené (svědkyně [celé jméno svědkyně]) s tím, že nemá mít strach, že poškozená zůstane u ní, ona jí věřila, znala tuto kamarádku, hodně s poškozenou v té době kamarádila.

14. Konečně je výpověď svědkyně [celé jméno poškozené] podepřena i zajištěnou sms zprávou (viz protokol o ohledání mobilního telefonu poškozené a připojená fotodokumentace), ze které

vyplývá, že z telefonního čísla označeného jako „[jméno] [celé jméno svědkyně]“ byly poškozené dne [datum] (což připadá na sobotu) doručeny zprávy ve znění: „Micho promin ale ptavsu vladimera kolik tu xzech peniziv, bo mae problemuten xlap kteruj здае [jméno] ty ubytovny, a to chexova ubutuvna“, následná pak ve znění: „Tak ten chex xce dat tobi penizu“, načež následuje odpověď: „Kdo“ a odpověď z tel. kontaktu [jméno] [celé jméno svědkyně]: „[jméno] nekuj. Ja nevím“, načež následuje odpověď: „[jméno] přestaň“ a odpověď z tel. kontaktu [jméno] [celé jméno svědkyně]: „OK“. Uvedená sms komunikace tak potvrzuje výpověď poškozené, nadto z vyznění zpráv je i při omezené kvalitě textu seznatelné, že tel. kontakt „[jméno] [celé jméno svědkyně]“ den po skutku nabízel poškozené peníze od „Vladimiera“, když blíže nejmenovaná osoba má problém s ubytovnami a v této souvislosti je jmenován i obžalovaný. Soud musel vyhodnotit jako nelogické, aby, pokud poškozená křivě obvinila obžalovaného ze znásilnění, jí druhý den na to, ze strany s nejvyšší pravděpodobností osob obžalovanému blízkých (autora zprávy nelze s jistotou identifikovat), byly nabízeny peníze.

15. Dále k věci vypovídali svědkyně [celé jméno svědkyně] a svědek [příjmení], nicméně jak již soud uvedl shora, zatímco objektivně vzato, obžalovaný i poškozená jako svědkyně vypovídali shodně jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení; oba volání svědci se ve svých výpovědích oproti přípravnému řízení odchýlili a to výrazně ve prospěch obžalovaného a jím předestřené obhajoby, s ohledem na jejich k obžalovanému trvající kamarádský vztah tedy soud musel již jen tento samotný objektivní posun hodnotit kriticky v neprospěch jejich věrohodnosti. Svědek [příjmení] především v přípravném řízení vůbec neuváděl, že by si všiml nějakých projevů náklonnosti či intimností mezi obžalovaným a poškozenou, u hlavního líčení však uvedl, že ano, že se vzájemně dotýkali (nejprve ještě uvedl, že všichni tři při tanci) následně uvedl, že přistihl obžalovaného a poškozenou, jak se objímali a dokonce mu měl obžalovaný sdělovat, aby to neříkal svědkyni [celé jméno svědkyně] (naproti tomu obžalovaný uvedl, že to byl svědek [příjmení], který mu řekl, že bude mít průšvih, jestli to svědkyně [celé jméno svědkyně] zjistí – ani v tomto tedy nejsou jejich výpovědi souladné). Zejména ale, když měl svědek vysvětlit uvedený rozpor, když nově podanou výpověď nyní svědek fakticky potvrzoval verzi obžalovaného o vzájemné náklonnosti, tento pro soud nepřesvědčivě vysvětloval, že nyní si na událost pamatuje lépe, přesněji, ve větších detailech (ačkoliv sám doznal, že byl ten večer také silně opilý a bylo mu špatně). Soud tedy výpověď svědka [celé jméno svědka] hodnotil jako s nízkou vypovídací hodnotou, málo věrohodného a z jeho výpovědi nevycházel.

16. I svědkyně [celé jméno svědkyně] se výrazně odchýlila od své výpovědi z přípravného řízení a to zejména v tom, když v přípravném řízení uváděla (a tato její část výpovědi byla také čtena), že když k ní to ráno (po večírku – pozn. předsedkyně senátu) poškozená přišla a lehla si do postele, řekla svědkyni: „že se probudila a [jméno] byl na ní“, svědkyně [celé jméno svědkyně] z toho sama pochopila, že spolu s obžalovaným měli sex; zatímco u hlavního líčení svědkyně uváděla, že když k ní přišla poškozená, byla opilá a po alkoholu, chtěla spát a tak si to, co jí poškozená tehdy ihned poté, co k ní přišla, sdělovala, nepamatuje. Když tento rozpor měla u hlavního líčení vysvětlit, uvedla, že dnes už si to nepamatuje, u policie si to pamatovala lépe a pokud to bylo takto čteno, mohlo se to takto udát. Svědkyně také pozměnila svou výpověď v popisu vnímání a intenzity vztahu mezi ní a obžalovaným, když v přípravném řízení uváděla, že obžalovaného milovala, vnímala ho jako přítele, zatímco u hlavního líčení uváděla lakonicky, že měli občasný sex, a že si ho nemohla nárokovat. Více tak o pravdivosti jejich vztahu vypovídá popis následné změny vztahu s obžalovaným i poškozenou, kdy svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že po této události v sexuálním vztahu s obžalovaným nepokračovali, ona po této události již nechtěla a po této události ustal i kamarádský vztah s poškozenou. Když ale měla vysvětlit uvedený rozpor v popisu vztahu s obžalovaným, mj. uvedla, že v té době, kdy ona byla ve vztahu s obžalovaným, se sama poškozená divila tomu, proč s ním ve vztahu je; svědkyně [celé jméno svědkyně] uvedla, že se poškozená, když se jí v té době ptala, proč je s obžalovaným, vyjadřovala o obžalovaném - jako že je „starší a hrubý“. Pokud tedy v předmětné době poškozená sama, nezávisle na

předmětné události, své, tehdy v podstatě nejlepší kamarádce, sdělovala svůj podiv na jejich vztahem a hodnotila obžalovaného jako „starého a hrubého“, zeslabuje taková byt' nepřímou zjištěná okolnost i obhajobu obžalovaného, že mu měla sama poškozená projevovat náklonost a zájem, a to dokonce již v rámci předcházejících setkání. Svědkyně nicméně uvedla (ve shodě s výpovědí poškozené), že k ránu toho dne, v přípravném řízení vypovídala o páté hodině ranní, k ní přišla poškozená a lehla si vedle ní. V hlavním líčení svědkyně nedokázala popsat tehdejší psychický stav poškozené s tím, že si již nic nepamatuje, nicméně uvedla, že poškozená na ni „pořád mluvila, ale mluvila moc rychle česky, proto jsem to nepochopila“, svědkyně nepotvrdila výpověď obžalovaného o tom, že se poškozená měla se svědkyní [celé jméno svědkyně] potom v pokoji smát, k tomu svědkyně uvedla, že si nic takového nepamatuje. Zásadní, a podporující skutkovou verzi podanou poškozenou, je však zejména vyjádření svědkyně [celé jméno svědkyně] k tomu, jak se k ní poškozená z bytu obžalovaného do bytu, kde spala svědkyně, dostala, a jak to vůbec bylo možné. K tomu svědkyně výslovně uvedla, že když se vycházelo z bytu obžalovaného, tak je tam klika, kterou to jde otevřít, když se pak šlo do bytu k ní, tak se to bez klíčů neotevře, volně do bytu kde spala, by se bez klíčů nikdo nedostal, a následně doplnila, že neví, jak se k ní poškozená to ráno dostala, protože ona spala, poškozené si všimla, až když přišla a lehla si do postele. Tato část výpovědi, jednak podporuje tvrzení poškozené, že byt obžalovaného opustila, využívaje situace rychle, kdy do bytu obžalovaného přišel svědek [celé jméno svědka] (jehož ložnice/byt měla i dle vyjádření samotného obžalovaného právě společný vchod – vstupní místnost – jako ložnice/byt svědkyně [celé jméno svědkyně]), a který nechal dveře pootevřené (ze vstupní strany dveří do tohoto prostoru by se jinak bez klíčů poškozená nedostala) a jednak zcela vyvrací tvrzení obžalovaného, že ten měl svědkyni [celé jméno svědkyně], poté, co „s dobrovolným“ sexem skončili, na žádost poškozené volat a říci jí, že k ní jde poškozená spát. Konečně pak zásadní byla výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně] i v tom smyslu, že ačkoliv se vyjádřila k tomu, že když k ní kolem páté ráno poškozená přišla, měla na sobě asi něco červeného, bílého, měla holé nohy, něco jako krátkou sukni?, především potvrdila, že poškozená po ní chtěla, aby jí přinesla z pokoje obžalovaného její věci, a to džíny, bundu, telefon a boty, kdy poté co pro věci do bytu obžalovaného poškozené zašla, našla tam tyto věci vyjma džín (tak pak půjčila poškozené své vlastní), na podlaze mezi gaučem a postelí našla i spodní prádlo poškozené. Jestli byla poškozená ušpiněná, od krve, když k ní přišla, si svědkyně nedokázala vybavit. Poškozená se pak u ní v kuchyňce oblékla, šli spolu ještě kouřit, kde jí poškozená znovu řekla, že měla s obžalovaným sex, ale svědkyně to nechtěla rozebírat, bylo jí špatně, svědkyně se pak nedokázala vyjádřit k psychickému stavu poškozené s tím, že vypadala jako po alkoholu a jí samotné bylo špatně. Konečně pak svědkyně [celé jméno svědkyně] výslovně vyvrátila i tvrzení obžalovaného, že po návratu z baru Legenda ještě tančili, ale především, že by obžalovaný měl při této zpáteční cestě jít společně s poškozenou za ní (a jak uváděl vzájemně se již dotýkat), kdy svědkyně [celé jméno svědkyně] naopak uvedla, že to byla poškozená, která z baru šla vpřed, ona s obžalovaným vzadu.

17. K uplatněné obhajobě obžalovaného a jeho námitkám stran skutkových závěrů obžalobou soud uvádí následující. Obžalovaný k dotazu soudu proč si lehl na postel – k poškozené a ne na gauč nejprve uvedl, „protože si myslel, že se tam vrátí [jméno]“, v další části své výpovědi, ale toto své tvrzení sám popřel, když tvrdil, že když se s poškozenou a svědkyní [celé jméno svědkyně] vrátili v noci z restaurace (kam s nimi svědek [celé jméno svědka] nešel), tak ten si vzal z gauče povlečení a odešel do vedlejšího bytu spát (proto také na gauči nebylo žádné povlečení). Pokud tedy svědek [celé jméno svědka] dle samotného vyjádření obžalovaného odnesl z jeho bytu povlečení s tím, že šel spát do vedlejšího pokoje, nejví se logické a věrohodné tvrzení obžalovaného, že potom mohl očekávat a očekával, že se, v té době dle výpovědi ostatních svědků včetně samotného svědka [celé jméno svědka], značně opilý a unavený svědek vrátí spát zpět do jeho bytu (a přinese zpět i povlečení?). Nadto svědek [celé jméno svědka] i svědkyně [celé jméno svědkyně] shodně uvedli, že svědka [celé jméno svědka] odvedla z bytu právě svědkyně [celé jméno svědkyně] již před odchodem do baru Legenda. Oba jmenovaní svědci měli podle

obžalovaného vidět a vnímat v průběhu večera již probíhající náklonost, resp., jiskru“ mezi ním a poškozenou, obžalovaný výslovně uvedl: „kamarád to viděl a jednou mě chytla [anonymizováno], jak sl. [celé jméno poškozené] hladím, byla našťvaná a odešla pryč. Lesa viděla, že je mezi námi jiskra. Viděla, jak jsme tančili a že jsem měl ruce na jejím zadku“, svědkyně [celé jméno svědkyně] měla i vidět, jak poškozená jej při tanci v kuchyňce hladila na ramenou ([celé jméno svědkyně]), podle obžalovaného se s poškozenou ještě před odchodem do restaurace v kuchyňce krátce líbal, což další svědci nepotvrdili, když k vyjádření svědka [celé jméno svědka] soud odkazuje na sora uvedené. Obžalovaný také v rámci své výpovědi uvedl, že druhý den (po skutku) se probudil asi v 8:30 hod, v té době už podle výpovědi obžalovaného oblečení a osobní věci poškozené v jeho bytě nebyly, odcházel na autobus do [obec] na 9:30 hod, nikoho z přecházejícího večera ten den nepotkal, ale hned ten druhý den, kdy byl v [obec], mu volala svědkyně [celé jméno svědkyně] a „chtěla vysvětlení, ptala se, proč jsem to udělal a ji podvedl“. Z uvedeného vyjádření obžalovaného, ačkoliv se nejedná o přímou svědeckou výpověď svědkyně [celé jméno svědkyně], tedy jednoznačně vyplývá, že hned druhý den po skutku svědkyně [celé jméno svědkyně] přinejmenším měla informaci o tom, že obžalovaný měl poškozenou znásilnit (lze přitom jednoznačně uzavřít v návaznosti na shora citovanou výpověď svědkyně a výpověď poškozené, že ji měla přímo od poškozené) a dále, že minimálně vnímala tuto informaci jako uvěřitelnou a validní, když se pak obžalovaného sama tázala (jako jeho příležitostná sexuální partnerka, což potvrdili oba – obžalovaný k otázce na charakter jejich vzájemného vztahu uvedl: „my máme občas sex, je to kamarádka, není tam nic většího. Takhle to vnímá i ona“), „proč jí to udělal a podvedl ji“. Takové vyjádření obžalovaného současně značně zeslabuje věrohodnost výpovědi svědkyně [celé jméno svědkyně] u hlavního líčení, kdy nebyla schopna k otázce: zda jí sdělovala poškozená, že ji měl obžalovaný znásilnit, uvést nic dalšího konkrétního s tím, že si nic nepamatuje a naopak zesiluje důvodnost vycházení - pro rekonstrukci skutkového stavu - z její výpovědi učiněné v přípravném řízení, kdy uvedla, že informaci, že obžalovaný měl poškozenou znásilnit, jí poškozená svěřovala ihned v noci/ráno, kdy k ní přišla do postele. Soud z citovaného vyjádření obžalovaného činí logický závěr, že pokud následně po předmětné noci měla svědkyně [celé jméno svědkyně] obžalovanému vyčítat, proč jí podvedl, byla informace od poškozené o jejím znásilnění v daném čase pro tuto svědkyni minimálně uvěřitelná (a ne neuvěřitelná, jak sama svědkyně [celé jméno svědkyně] tvrdila u hlavního líčení). Co se týče vzájemného vztahu obžalovaného a svědků, ten sám ve své výpovědi uvedl, že se svědkem [celé jméno svědka] jsou kamarádi, chodili spolu do školy, se svědkyní [celé jméno svědkyně] už nemá milostný/ sexuální vztah, vrátil se ke své manželce, ale občas se baví, kamarádí se spolu. Celou událost si obžalovaný vysvětluje vlivem alkoholu, podle obžalovaného měla jít poškozená, pokud by styk byl nedobrovolný hned na policii (a ne s ním ještě kouřit a poté k svědkyni [celé jméno svědkyně] a tam se smát), k této námitce je možno odkázat jednak na výpověď svědkyně [celé jméno poškozené], která vysvětlila, že z bytu obžalovaného po styku chtěla odejít, ale nemohla – obžalovaný dal ruku na dveře a ona toto gesto vnímala a vyvodila z něj ty závěry, že nemá cenu snažit se byt opustit a poté, co do bytu vstoupil svědek a dveře byly otevřené, situace využila a byt opustila. Naopak, to že poškozená šla nejprve ke svědkyni [celé jméno svědkyně] a ne rovnou na policii, zcela odpovídá skutkové okolnosti, kterou tvrdila poškozená (a v tomto byla její výpověď podporována výpovědí svědkyně [celé jméno svědkyně]) – a sice, že byt poškozená opustila téměř nahá/spoře oděná, když opět logickou úvahou se nabízí, že jako takto (ne) oblečená těžko předpokládat, že by odešla v brzkých ranních hodinách v únoru, tedy zimním měsíci, rovnou na ulici, potažmo na obvodní oddělení policie. Naopak soud vychází z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], podpořené výpovědí svědkyně [celé jméno svědkyně], že poškozená byt opustila toliko v tílku a uvázané mikíně (přitom sebou a v průběhu večera a noci na sobě měla ještě košili, legíny a džíny). Pokud by poškozená byt opouštěla v bezkonfliktní situaci, po vzájemné dohodě o ukončení probíhajícího pohlavního styku, (i kdyby byt opravdu chtěla opustit) proč by si zároveň nevzala sebou své vlastní oblečení a boty/nebo se neoblíkla a zejména své osobní věci – jako je mobilní telefon. Pokud poškozená byt opustila takto (ne) oblečená, bez

zbývajících ošacení, bez mobilního telefonu, nabízí se a podporuje tato výpověď poškozené, logický závěr, že tato byt opouštěla ve stresu, ve spěchu a třeba i náhle, využívaje okamžité situace – příchodu svědka [příjmení] - do bytu. Skutečnost, že by se poškozená měla u svědkyně [celé jméno svědkyně] poté smát, pak vyjma vyjádření obžalovaného nebyla podpořena žádným jiným provedeným důkazem a soud vzal tak toto tvrzení za neprokázané. Svědkyně [celé jméno svědkyně] popsala stav poškozené, poté, co k ní do bytu vešla jako po alkoholu, ale neuvedla nic o tom, že by se poškozená měla smát. Obžalovaný také v rámci prvotního samovolného referátu uvedl, že po ukončení styku, kdy společně s poškozenou seděli a kouřili, měla poškozená na sobě tílko a kolem pasu uvázanou mikinu, ke konkrétním dotazům pak uvedl, že na sobě v tu dobu měla i košili. Obžalovaný také v rámci odpovědi na otázky uvedl, že neví, proč si při odchodu z jeho bytu poškozená rovnou nevzala všechny své věci, asi si myslela, že se se svědkyní [celé jméno svědkyně] ráno vrátí, a poté výslovně uvedl, že poškozená a svědkyně [celé jméno svědkyně] pak ráno přišly k němu a pily kafe, zatímco on spal. Ždáná ze slyšených svědkyň toto nepotvrdila. Když se obžalovaný snažil přesvědčit v rámci své prvotní výpovědi soud, že by se popisovaného jednání nemohl nikdy dopustit, právě proto, že v té době,, byl se“ svědkyní [celé jméno svědkyně], nemohl by někoho znásilnit, když,, má ženskou vedle sebe“, sám pak tyto,, zásadní zábrany“ v další části své výpovědi fakticky zrelativizoval, když jejich vzájemný vztah popsal jako kamarádský s občasným sexem; nadto sám uvedl, že i v té době měl manželku, se kterou ale nesdílel společnou domácnost. Uvedené prohlášení obžalovaného tedy soud nemohl hodnotit jako objektivní okolnost/záruku jeho sexuální zdrženlivosti.

18. Z lékařské zprávy z gynekologického vyšetření poškozené dne [datum] bylo zjištěno, že tato byla v čase 08.04 hod toho dne vyšetřena, udávala znásilnění známou osobou v čase cca 0 3:00 – 03:30 hod téhož dne, poškozená byla při vyšetření rozrušená, lekavá, nemluvná, popsán třes celého těla, vyšetření je ztíženo probíhající menstruací, genitál i pochva je však bez známek poranění.

19. V bytě obžalovaného byla dne 28. 2. 2020 provedena domovní prohlídka, byt byl ohledán a na místě pořízena fotodokumentace, uvedenými listinnými důkazy bylo osvědčeno min. místo spáchání skutku. V rámci ohledání bytu, jehož situace a vybavení vyplývá z přiložené fotodokumentace, ze které současně nebyly zjištěny žádné rozporné skutečnosti, odchylné od výpovědi obžalovaného a či slyšených svědků – stran toho, jak se tito vyjadřovali k rozvržení a rozmístění nábytku v bytě nebo toho, jak se stal skutek, apod., byly zajištěny i biologické stopy, a to z látkového povlaku na pruhozaném polštáři na manželské posteli, z papírového ubrousku se stopami krve, umístěného pod dekou zhruba ve středu na gauči, a ze zeleného napínacího prostěradla na gauči, na němž byly zjištěny červené skvrny. V bytě byla nalezena dámská košile, džíny nalezeny nebyly. Bližší poznatky ze zajištěných stop zjištěny nebyly, resp. nejsou obsahem trestního spisu.

20. Na základě shora uvedených důkazů a jejich shora podanému vyhodnocení soud tedy dospěl ke skutkovému závěru promítnutému do skutkové věty výroku shora. Co se týče skutkových okolností, jako jsou místo, datace, čas, kdy ke skutku došlo, byly v hlavním líčení prokázány vzájemně souladnými a koherentními důkazy, když vedle výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], soud vycházel z protokolu o zadržení osoby podezřelé, prvotního oznámení činu poškozenou, domovní prohlídky a i prohlášení obžalovaného, že tyto odpovídají danému večeru a noci. Co se týče vlastního jednání obžalovaného a popisu skutku soud vycházel z výpovědi svědkyně [celé jméno poškozené], která popsala, že poté co předmětnou noc po společně tráveném večeru a popíjení alkoholu s obžalovaným svědkyní [celé jméno svědkyně] a svědkem [celé jméno svědka] a oté, co se svlékla do spodního prádla usnula v bytě poškozeného na gauči (kdy i podle ostatních svědků a obžalovaného šli spát v brzkých ranních hodinách dne [datum], obžalovaný uvedl, že koňak dopíjeli v cca 2:30 hod, matka poškozené – svědkyně [celé jméno poškozené] sdělila, že svědkyně [celé jméno svědkyně] jí - což mělo být podle poškozené ještě cestou do restaurace Legenda - telefonovala kolem půl jedné v noci), a spala se probudila nahá

v okamžiku, kdy na ní obžalovaný ležel a vykonával vaginální soulož, načež se proti tomu ihned ohradila, s tím, aby toho nechal, že to nechce a začala se i fyzicky bránit a odstrkovat ho rukama, kdy přitom křičela a prosila ho, že to nechce a ať přestane, načež obžalovaný nereagoval, ale naopak z gauče vstal, chytil ji za pas a přehodil na postel takovým způsobem, že ji hodil na záda, její nohy směřovaly jakoby pryč směrem z kuchyně, ležela na posteli celá, aniž by měla šanci zareagovat, ihned ji na posteli opět zalehl stejným způsobem, zároveň ji osahával na prsou vsunul svůj penis do její vagíny a opět vykonával soulož, přestože se jej oběma rukama snažila odstrkovat a kopala ho i nohama, což ale měla ztížené, jak na ní ležel až do chvíle, kdy se jí soustavným odstrkáváním podařilo ze zalehnutí vymanit a utéct do kuchyně, a poté z bytu pryč.

21. K námitce, resp. návrhu obhajoby na doplnění dokazování vypracováním znaleckého posudku z odvětví toxikologie, která byla zamítnuta, soud uvádí následující. Osobnost obžalovaného a jeho duševní stav byl zkoumán znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení], který byl v rámci hlavního líčení vyslechnut a odborně vyhodnotil, že obžalovaný netrpí, ani netrpěl, v inkriminované době žádnou duševní chorobou ve smyslu psychózy, ani poruchou ve smyslu mentálního defektu nebo nějakého organického porušení své psychiky, a netrpěl a netrpí žádnou sexuální deviací. Jeho osobnost je integrovaná, konzistentní, emočně normostenická bez zjištěné nějaké osobnostní patologie. Hlásí se k obvyklým společenským normám a hodnotám. Jeho vztah k alkoholu má charakter škodlivého užívání, přičemž znalec konstatoval, že je třeba vzít v úvahu i zvyklosti národnostní a regionální, kdy obžalovaný pochází z oblasti bývalého Sovětského svazu, kde je pití destilátů dost běžnější a tím je také dána i vyšší tolerance k pití obecně. Znalec na základě vyšetření obžalovaného a studia spisu jednoznačně uzavřel, že obžalovaný byl v době skutku opilý, ale nešlo o opilost patologickou, jednalo se o opilost lehkou. Znalec k tomu vysvětlil, že opilost rozeznáváme z hlediska jejího konstatování, resp. stanovení dvojí, a to laboratorní a klinickou. Laboratorní se určuje podle hladiny alkoholu v krvi, k jejímu určení on není kompetentní, k tomu je znalec psycholog nebo soudní lékař/toxikolog. Klinická opilost se rozeznává na základě chování posuzovaného a ta nemusí vůbec korelovat s tou opilostí zjištěnou laboratorně. Například v trestných činech nebo přestupcích dopravního charakteru řízení motorových vozidel je vycházeno z laboratorně zjištěné opilosti, v daných věcech, i když klinicky se ten člověk chová tak, že hlídka při kontrole na něm nic nepozorovala, ale laboratorně bylo u takové osoby zjištěno 2 promile alkoholu, tak závěr je, že taková osoba není schopna řídit motorové vozidlo. Naopak u trestných činů obdobného charakteru, který je předmětem v nadepsané věci, je tomu spíše naopak. Pro závěry o případné patologické opilosti je rozhodující klinická opilost. I při poměrně vysoké hladině alkoholu osoby, zvláště když má vysokou toleranci k pití alkoholu, respektujeme to chování jako jím rozpoznávané a ovládané. V tomto případě se i on zaměřil na klinické projevy chování obžalovaného, jako jsou zachovalá paměť, schopnost reprodukovat, co se stalo, atd., a ačkoliv není kompetentní, aby uvažoval o možné hladině opilosti podle váhy a doby požívání alkoholu, může konstatovat, že množství obžalovaným vypitého alkoholu, v podstatě 1 litr tvrdého alkoholu cekem, opilost způsobilo, u obžalovaného je ale patrná poměrně velká tolerance z anamnézy, takže klinicky chování obžalovaného odpovídalo maximálně lehké opilosti. Obžalovaný opakovaně referoval k věci v podstatě shodně v přípravném řízení, a jak zjistil z protokolu o soudním jednání, i u soudu, neměl žádné odchylky. Z tohoto pohledu stran, ačkoliv tuto nezkoumal, a poznatky má toliko ze spisu, se mu spíše jevila více opilá poškozená a to na základě jejího chování. K míře ovlivnění alkoholem u poškozené se pak vyjadřoval znalec [příjmení] [celé jméno znalce], který uvedl, že skutečně objektivně v daném posuzovaném případě nelze přesně stanovit množství alkoholu, který poškozená vypila (když obhajoba namítala, že z dokazování vyplývá, že alkoholu vypila podstatně více, než bylo deklarováno v přípravném řízení), protože to prostě nemáme objektivně podloženo, je to vždy subjektivní údaj a v těchto případech on jako znalec spíše vychází z údajů od osoby, která alkohol požívala, protože ta si to lépe pamatuje, než její okolí. Znalec už původně vycházel z toho, že poškozená vypila 1 panáka předtím, poté vypila ve 2 lidech dvě půllitrové lahve vodky a pak měla hruškovici, vypila zhruba 6 dcl tvrdého alkoholu, který má 40%, začala pít cca v 18.00 hod. a

zhruba kolem 05:00 hod ráno tak v závislosti na individuální schopnosti odbourávání alkoholu, měla 1,4 promile až 2 promile alkoholu v krvi, což je střední opilost. [obec] těžké opilosti začíná na 2 promile. [obec] lehké opilosti začíná na 1 promile. Při střední opilosti je postižena koordinace pohybu, může být vrávorání, co se týká řeči, tak taková osoba trochu blábolí, vnímání reality bývá zachováno, bývá snižena koncentrace, špatný odhad vzdálenosti, rychlosti, času. Chronologie není narušena, ve smyslu toho, že by nějaké děje předsouvala a některé upozaďovala, ale čas se spíše zkracuje, ubíhá rychleji. Jsou tam drobné výpadky paměti a to, co si nepamatuje, do uplynulého času nezahrnuje. Dále se znalec vyjádřil tak, že má za to, že ani znalec toxikolog by nespočítal, kolik promile, nebo jakou měrou byla poškozená ovlivněna v jiný noční čas, i on by prováděl orientační výpočet a pohyboval se v rovině spekulací, neboť chybí přesné vstupní hodnoty. K dotazu obhajoby, zda pokud si obžalovaná např. nepamatuje, že by v místnosti někdo byl, zda z toho lze usuzovat na nějaké závěry stran míry opilosti, znalec jednoznačně uvedl, že to vůbec nemusí být způsobeno opilostí, prostě v daném místě a okamžiku nikoho nepostřehla. Opilý člověk si vlivem alkoholu může sice podle znalce pamatovat situaci jinak, ale jak znalec současně uvedl, jen v detailech jinak. Z provedených důkazů výsledkem znalců tak na jedné straně byly jednoznačně verifikovány přes objem požitého alkoholu obžalovaným naplnění podmínek trestní odpovědnosti u obžalovaného (když znalec [příjmení] neshledal u obžalovaného ani známky nepřičetnosti, ani známky zmenšené přičetnosti) v době skutku a na straně druhé bylo znalcem [celé jméno znalce] konstatováno, že pro přesnější výpočet ovlivnění míry alkoholem u poškozené (což dle obžaloby by mohlo mít vliv jednak na její prožitek a zapamatování si skutku a jednak na posouzení její věrohodnosti) neexistují objektivní vstupní data (měřitelné hodnoty) – což je faktem, chybí přesné skutková zjištění, údaje, které by měl soud takovému znalci poskytnout pro jeho odborný úkol, a především i poškozená byla znalci zkoumána se závěrem, že přes skutečnost požití alkoholu, přihlednuvše k jejímu chování na místě v průběhu večera a následně k jejímu vyšetření u znalců, je její specifická věrohodnost ovlivněna – snížena z důvodu konzumace jen lehce, nebyly zjištěny žádné prvky lživosti ve výpovědi (tedy ani fabulace). Z tohoto důvodu, za shodných skutkových zjištění, které již byly obstarány v přípravném řízení, nemůže odborný znalecký posudek, ničeho nového přinést (odbornými závěry nelze kompenzovat skutková zjištění).

22. Znalec [příjmení] [celé jméno znalce] pak v rámci výsledku jednoznačně vyvrátil možnost, že by si poškozená (ale obecně jakákoliv osoba) vlivem svého osobnostního, duševního nastavení (znalkyně [celé jméno znalkyně] před tím hodnotila poškozenou jako osobu, jež primárně reaguje neuroticky; primárně má na zátěž neurotickou reaktivitu), mohla událost zapamatovat jinak, než objektivně proběhla, pamatovat si ji tak, že si k ní vytvoří nějakou vlastní emoci, a na základě této vlastní emoce (v podstatě subjektivní interpretace té objektivní události, jak předestřela obhajoba) pak že u ní došlo k rozvinutí deprese či lehkého posttraumatického syndromu (které byly u poškozené objektivně znalci zjištěny), když uvedl, že, poškozená/osoba událost musí prožít a musí to prožít tak, že si událost pamatuje, pakliže by událost neprožila a nepamatovala, nemohla by se vytvořit žádná posttraumatická stresová porucha“.

23. Závěry soudu vyplývajícími z provedeného dokazování, totiž že poškozená vypovídala opakovaně v rámci přípravného řízení a následně v rámci výpovědi učiněné před soudem shodně, soud ji nemusel konfrontovat s žádnou částí její odchylné výpovědi, vypovídala vnitřně koherentně, souvisle o události, což ale neznamená a ani nepředpokládá, že by se měla dokázat vyjádřit ke všem detailům večera a noci (jednak v souvislosti s časovým odstupem, jednak právě s ohledem na přiznané požívání alkoholu), když sama se vyjádřila k množství jí vypitého alkoholu, jehož množství a objem oproti původní výpovědi nijak neponižovala, připustila že byla opilá, sama se vyjádřila, že nevnímala všechno přesně, nevnímala chvílemi čas, nevšimla si některých detailů – např. kdy se od společnosti odpojil svědek [celé jméno svědka], že by v místnosti když uléhala byl obžalovaný, jaký byl a jak byl rozestaven nábytek v bytě obžalovaného apod., přičemž současně uvedla, že je přesvědčena, že si pamatuje jaký byl průběh

večera, přiznala i to, že nechtěla volat matce sama, protože jí bylo trapně a při mluvě zadržávala; dále s ohledem na znalecký závěr znalců [celé jméno znalce] a [celé jméno znalkyně], kteří ve znaleckém posudku, jehož závěry stvrdili u výsledku a odkázali naň, konstatovali, že poškozená je schopna podání věrohodné výpovědi i v jednotlivostech, přičemž vzali v úvahu i skutečnost, že v inkriminované době poškozená požíla alkohol, který mohl pozměnit jak vnímání reality, tak její ukládání v paměti a i následnou reprodukci, a alkohol tak určitým způsobem snížil kvalitu poznávacích a rozhodovacích procesů, když z těchto důvodů vyhodnotili schopnost poškozené ke konkrétní věrohodnosti v jednotlivostech jako lehce sníženou, přičemž psychologickými prostředky ale nezjistily lživou výpověď, poškozená nemá rysy, které by ji disponovaly ke zkreslování výpovědi, především pak na objektivně znalci u poškozené zjištěné znaky nevylučují traumatickou událost (sexuální trauma) a diagnostikované mírné příznaky posttraumatické stresové poruchy, která je již na ústupu (a nevyžaduje další léčbu) a která se konkrétně projevovala úzkostnými stavy, habituální nervozitou navázanou na projednávaný skutek, a s ohledem na shora citované a doplňující vyjádření znalce [příjmení] [celé jméno znalce], jednoznačně vylučují spekulativní konstrukci obhajoby, že, „lehkou formu posttraumatického stavu je možné vysvětlit např. tím, že poškozená byla silně opilá, v jistém okamžiku si uvědomila, že něco nechce a zpětně si děj a zážitek nějak sama pro sebe vysvětluje a sama sebe tímto způsobem traumatizuje. Zde nemá záchytné body celého večera, mozek si pravděpodobně pamatuje nějaké obrazy z večera, ale paměť nemá ucelenou logiku od počátku večera do jeho konce a ze střípků si skládá nějakou událost, kterou zpětně člověk nějak vypořádává“.

24. Ohledně osoby obžalovaného měl soud dále k dispozici zprávy o pověsti, opis z evidence přestupků a z rejstříku trestů. Z vyjmenovaných důkazů bylo zjištěno, že obžalovaný před spácháním projednávaného skutku nebyl soudně trestán ani přestupkově postižen.

25. Obžalovaný shora popsaným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný nejprve využil bezbrannosti poškozené, kdy po požití většího množství alkoholu tato spala (k tomu blíže ŠÁMAL Pavel a kol.: Trestní zákoník. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 1839, marg. č. 7: Za bezbrannost se ve smyslu § 185 považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popř. ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání (R 43/1994)), kdy se v případě poškozené jednalo o bezbrannost absolutní – pokud poškozená spala natolik tvrdým spánkem, kdy ani nezaznamenala, že ji před souloží obžalovaný vysvlékl ze spodního prádla, které měla na sobě, když šla spát, lze usuzovat, že v této fázi nebyla schopna jakýchkoliv známek projevu vlastní vůle, sama nevnímala co obžalovaný činí a vykonává, následně kdy po svém probuzení a projevení fyzického a verbálního odporu (slovně ať toho nechá, že to nechce, plácem a odstrkáváním rukama a nohama proti obžalovanému) na ni tento opakovaně nalehl a zasunul svůj penis do vagíny, ji násilím donutil k pohlavnímu styku souloží. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Za soulož je třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při souloží fakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (vagíny, pochvy) ženy (tamtéž). Pokud strkal své ruce do její vagíny, aby si tam pak přidržel svůj penis, dopustil se jiného pohlavního styku srovnatelného se souloží. Ke spojení pohlavních orgánů obžalovaného a poškozené došlo, čin je dokonán bez ohledu na to, zda došlo k pohlavnímu ukojení obžalovaného. Pokud obžalovaný při popsaném jednání využil své výrazné fyzické převahy a síly (jak mohl soud vlastním pozorováním osvědčit a jak vyplynulo i z vlastních vyjádření obou, kdy obžalovaný v době styku měřil cca 170 cm a vážil 108 kg; poškozená měřila cca 160 cm a vážila 47 kg) nalehl na ni, s cílem překonat projevený odpor poškozené a překonat její vůli v souloží nepokračovat, použil ve smyslu doktrinálním násilí.

26. Z provedeného dokazování vyplývá, že obžalovaný věděl, že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájmy, které jsou chráněny shora uvedenými skutkovými podstatami (tedy zájem na ochraně svobodného rozhodování o sexuálním životě a zájem na svobodném rozhodování

člověka obecně), a tento následek způsobit chtěl, nemohl tedy jednat jinak než v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Jinou formu zavinění vylučuje povaha a způsob provedení trestného činu, obžalovaný byl konfrontován s odporem poškozené, tento odpor pak obžalovaný překonal. Jak již bylo konstatováno shora stran otázky zachování přičetnosti, nelze sice zcela vyloučit vliv alkoholu i na jednání obžalovaného, nicméně podle znaleckého zkoumání nebylo zjištěno trestněprávně relevantní negativní ovlivnění alkoholem na ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době spáchání projednávaného skutku, obžalovaný evidentně zná účinky na svůj organismus, soud tedy u obžalovaného neshledal nepřičetnost ani zmenšenou přičetnost ve smyslu § 26, § 27 trestního zákoníku.

27. Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku a přihlédl ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. Polehčující okolností je u obžalovaného zejména jeho dosavadní bezúhonnost a vedení řádného života, když jmenovaný nebyl soudně trestán ani přestupkově postižen. Okolnosti přitěžující ve formálním smyslu u něj soud neshledal. Pokud jde o společenskou škodlivost projednávaného skutku, je pro její hodnocení relevantní zejména pohnutka obžalovaného, který evidentně využil situace neplánovaného přenocování poškozené u něj a momentálního stavu poškozené po předchozím požití alkoholu. Ačkoli je jednání obžalovaného jednoznačně právně neakceptovatelné, lze hodnotit společenskou škodlivost ve srovnání s jinými trestnými činy shodné právní kvalifikace jako střední či nižší. Při stanovení druhu a výměry trestu pak soud přihlédl též k chování obžalovaného po činu a jeho aktuálnímu způsobu života, kdy je třeba přihlídnout k tomu, že obžalovaný se projednávaného skutku dopustil před delší dobou (více než 2,5 roku) a během tohoto období se nedopustil jiného protiprávního jednání, uvedený skutek u něj tak lze považovat ještě za ojedinělý excés v jinak řádném způsobu života. Za této situace soud dospěl k závěru, že účelu trestu z hlediska ochrany společnosti a převýchovy pachatele lze dosáhnout i užitím alternativního trestu v podobě podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, neboť s ohledem na spáchání zločinu byla možnost uložení většiny ostatních alternativních trestů vyloučena. Soudem vyměřený trest v trvání 3 let, je trestem nikoliv na samé dolní hranici zákonné trestní sazby zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, kdy takovýto trest nelze považovat za trest neadekvátně mírný ani nepřiměřeně přísný. Zkušební doba byla stanovena s ohledem na vysokou závažnost projednávaného skutku na maximálních pět let.

28. K trestnímu řízení se se svými nárokem připojila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, soud se tedy musel zabývat také otázkou náhrady škody, kdy při rozhodování vycházel z výsledků provedeného dokazování. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se připojila s částkou 8 485 Kč, zahrnující léčebné výlohy za lékařskou péči, poskytnutou poškozené, v řízení byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a škodlivým následkem, přičemž přehled úkonů lékařské péče odpovídá předloženému vyčíslení a připojení, soud proto uvedené poškozené nárok na náhradu škody v uplatněné výši přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly. V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 27. května 2022

Mgr. Hana Moravová
asistentka soudce